

Sygn. akt V GC 214/12 upr

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagiela

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa : (...) w P.

przeciwko: T. B.

o zapłatę 984,30 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.07.2011 r. sygn. akt V GNc upr 1352/11, który utracił moc w całości

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt V GC upr 214/12

UZASADNIENIE

Powód Zakłady (...) sp.j. P. domagał się zasądzenia od pozwanego T. B. kwoty 984,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.01.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego w kwocie 180,00 zł oraz kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach umowy jaka łączyła spółkę z pozwanym dostarczał mu wyroby mięsne i wędliniarskie. Za dostarczone w dniu 22.01.2010 r. towary powód wystawił fakturę na kwotę 984,30 zł, która została odebrana i podpisana przez pozwanego.

W dniu 19.07.2011 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, a którym uwzględnił w całości żądania zgłoszone w pozwie.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. Z treści sprzeciwu wynika, że pozwany domagał się oddalenia powództwa oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, że był zarządcą lokalu (...) w (...) we W. do dnia 31.12.2009 r. i powodowa spółka była jego dostawcą w tym okresie. Pozwany zaprzeczał, aby osobiście lub przez swojego pracownika odebrać towar wskazany w fakturze wystawionej przez powoda. Zaprzeczył także, aby on lub jego pracownik

podpisali przedmiotową fakturę. Pozwany wskazywał, że rozwiązał umowę o zarządzanie wskazanym lokalem z dniem 31.12.2009 r..

Powód ustosunkowując się do sprzeciwu od nakazu zapłaty podtrzymał powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Poza sporem pozostawało, że powód do dnia 31.12.2009 r. dostarczał pozwanemu do lokalu (...) w F. O. we W. wyroby mięsne i wędliniarskie.

Były one dostarczane do lokalu przez pracowników powoda.

Dowód: zeznania świadka T. D. k. 91

zeznania świadka A. B. k. 141.

Pozwany zarządzał tym lokalem na podstawie umowy o zarządzanie zawartej z Restauracje (...) Sp. z o.o. we W.. Umowa, po jej aneksowaniu została zawarta na okres do dnia 31.12.2009 r.. Po tym dniu pozwany przestał zarządzać lokalem. Lokalem zarządza innym podmiot.

Dowód: umowa o zarządzanie k. 70, 71,

aneks do umowy o zarządzanie k. 72,

pismo z dnia 31.12.2009 r. k. 69,

pismo I. W. z dnia 02.08.2012 r. k. 88

pismo Restauracje (...) Sp. z o.o. we W. z dnia 01.08.2012 r. k. 89

Z dniem 31.12.2009 r. pozwany rozwiązał za porozumieniem umowę o pracę z L. G., zatrudnioną na stanowisku kucharki.

Dowód: świadectwo pracy k. 68.

W dniu 21.01.2010 r. nieustalona osoba zamówiła u powoda wyroby mięsne i wędliniarskie z dostawą do lokalu (...) w (...) we W.. W dniu 22.01.2010 r. pracownik powoda dostarczył zamówione wyroby do lokalu (...) wraz z fakturą wystawioną przez powoda na kwotę 984,30 zł. Faktura została podpisana przez osobę przebywającą w lokalu.

Dowód: faktura Vat nr (...) k. 16,

zeznania świadka T. D. k. 91

zeznania świadka A. B. k. 141.

Pismami z dnia 08.02.2010 r. i 24.03.2010 r. pozwany został wezwany przez powoda do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 08.02.2010 r. wraz z potwierdzeniem odbioru

przesyłki k. 17, 18,

pismo z dnia 24.03.2010 r. k. 19.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadnie wytoczone przeciwko T. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód roszczenie swoje wywodził z umowy, jaką miał zawrzeć z pozwanym. Umowę tą można zakwalifikować jako umowę sprzedaży (art. 535 k.c.) lub umowę dostawy (art. 605 k.c.) zakładając, że powód był wytwórcą wyrobów mięsnych i wędliniarskich.

Obowiązkiem powoda wynikającym z art. 6 k.c. było wykazanie, że zawarł z pozwanym umowę, na którą się powołuje oraz wykonał swoje zobowiązanie wynikające z umowy. Zdaniem Sądu powód okoliczności tych nie wykazał.

Jak wynika z dowodów przedłożonych przez pozwanego m.in. w postaci umowy o zarządzenie wraz aneksem do umowy lokal, do którego miały być dostarczone wyroby mięsne i wędliniarskie był przez niego zarządzany do dnia 31.12.2009 r.. Powód w zasadzie okoliczności tej nie kwestionował. Pozwany nie miał więc żadnego interesu w zamawianiu towaru do przedmiotowego lokalu po dniu 31.12.2009 r., co czyni złożenie takiego zamówienia przez powoda lub upoważnioną przez niego osobę mało prawdopodobnym. Jak wynika z wystawionej przez powoda faktury Vat z dnia 22.01.2010 r. zamówienie na towar objęty fakturą zostało złożone w dniu 21.01.2010 r.. Powód pomimo zarzutu podniesionego przez pozwanego nie zgłosił żadnych dowodów, na podstawie których można byłoby ustalić kto takie zamówienie złożył i ewentualnie w kogo imieniu, a w konsekwencji jaki podmiot był stroną umowy, na którą powołuje się powód. Skoro zamówienie, a więc umowa miała miejsce w dniu 21.01.2010 r. to samo przyjęcie towaru oraz podpisanie faktury miało miejsce na etapie wykonania umowy, a nie jest zawarcia. Nie ma więc znaczenia kto przyjął towar i kto podpisał fakturę.

Jedynie na marginesie można więc wskazać, że podpis na fakturze w miejscu przewidzianym dla osoby upoważnionej do odbioru faktury jest nieczytelny i tylko na podstawie twierdzenia pozwanego można przyjąć, że złożyła go L. G.. Skoro powód rozwiązał z nią umowę o pracę z dniem 31.12.2009 r. i z tą datą przestał zarządzać lokalem, to w sprawie, w stosunku do pozwanego nie ma zastosowania przepis art. 97 k.c. Mając na uwadze charakter prowadzonej w lokalu działalności (restauracja) oraz stanowisko na jakim zatrudniona była przez pozwanego L. G. (kucharka) uznać należy, że domniemania przewidzianego w art. 97 k.c. nie można byłoby przyjąć wobec L. G. także do ewentualnych czynności jakie mogły mieć miejsce przed 31.12.2009 r..

Jest oczywistym, że pełnomocnictwo, pomijając przypadki przewidziane w art. 99 k.c., może być udzielone w dowolnej formie i że niekiedy oświadczenie o udzieleniu pełnomocnictwa może być złożone w sposób dorozumiany. Tak często zdarza się w przypadku pracowników mocodawcy, którym powierza on wykonywanie określonych czynności, w tym niejednokrotnie polegających na zamawianiu towarów. W sprawie brak jest jednak jakichkolwiek dowodów, na podstawie których można byłoby przyjąć, że czynności takie w imieniu pozwanego wykonywała L. G.. Z tego już tylko powodu w sprawie nie może mieć zastosowania przepis art. 105 k.c.

Mając na uwadze powyższe powództwo w całości oddalono.